

סליחות ל' אדר - במנחג ליטא זאמטוט ורייסין

סליח לנו אבינו כי ברוב אועלתנו שגינה מחל לנו מלכנו כי רבנו עוזגינו:

אל ארך אפים אתה ובבעל הרחמים נקראת ודרך תשובה
הוירית. גזרלת רחמייך וחסדייך תזOPER היום ובכל יום לועע
ידייך. פפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים.
בתהנו וברתפלה פניך נקדם בהודעתה לענו מקדם. מהרין
אפק שיב כמו בתורתך ברוחך. ובצל בנטיך נחסה ונחלונן
ביום וירד יהוה בענן. תעבר על פשע ותמחה אשם ביום
ויתיצב עמו שם. תאוני שועתנו ותקשיב מנו מאמר ביום
וניקרא בשם יהוה. ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו וניקרא:

יהוה יהוה אל רוחם ותנו. ארך אפים ורב חסד
ואמת. נצץ חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחתאתה
ונקאה: וסלחת לעזגינו ולחתאתנו ונחלתנו:

סליח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה
אלני טוב וסליח ורב חסד לכל קראיך:

אבל חסיד מן הארץ וישראל באדם אין: ואין קורא בשמה מתעוור להחיזוק
בקה: הושיע יהוה כי גמר חסיד כי פפו אמוניים מבני אדם: כי עמק
מקור חיים באורך גראה אור: כי עם יהוה החסר ותרפה עמו פרות:
והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו:

האוינה יהוה חפלתינו הקשيبة ל科尔 תחננותינו הקשيبة ל科尔 שועתינו מלפני ואלהינו כי אליך נתפלל: תהיו נא אונד קשכת עיניך פתוחות אל תפלה עמד ישראל: רחמייך רבים יהוה במשפטיך חניינו:

ברחים אב על בנים בין תرحم יהוה עליינו: ליהוה הושעה על עמד ברכתך פלה: יהוה צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח לך: יהוה הושעה המליך יענו ביום קראינו: סלח נא לעזון העם הזה בגצל חסוך ובאשר נשאתה לעם הזה ממזרים ועד הגה. ושם נאמר:

ויאמר יהוה סלחתי בדרכך:

הטה אלהי אונד וישמע פכח עיניך וראה שממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה כי לא על צדקתו אונחנו מפליים תחנינו לפניה כי על רחמייך הרבה: ארני שמעה ארני סלחנה ארני הקשיבה ועשה אל תאחר למענק אלהי כי שמה נקרא על עירך ועל עמק:

מיוסד על פי א"ב ולבסוף חתום שם המחבר

אלהינו ואלהי אבותינו

אנא השם הנכבד והנורא, סלח נא לעזון עם זו יצרת תהלהך לסתורה. בעבור קבוע שמה הטה אונגה, לשמע אל הרנה ואל התפללה אשר עבדיך מתקבלים לפניה. גשתי ביום זה להודות לשמה, ולהודות על חטאתי ועל חטאתי עמד. דברי תחנתי בהפייל מיל ארון בריתך, אתה תשמע השמים מבון שבתך. הן עמדתך מרעדך מפניך כובד עונתך, רבו פשעי ועצמו חטאתי. ולקחת עמי דברים שהזרית לעניין מקדם, בהם לרצותך מעונגה אלהי קדם. עוק תחנתי Tabaa נא עדיך, ואל תשב פני

קטן משלוחי עבדיך. חנון תענה לך לזעקה משועידה, תכין להם
תקשיב אוניה. טוב דרכך רחמיך אל פמנע מפונג, בנדל חסיך
התנעה עמנו. יחשיב לפניו בקרבן צום תעניתנו, והצילנו ובפר על
חטאינו. בפר נא למתקודים לפניו חטאיהם, נקם וטהרם מפל
טמאותם. לא ישובו ריקם כל הפפילים לפניו תחניתם, ושמעת
מן השמים את תפלהם. מחל נא למבקשים לפניו מחלוקת, ותשילו
כל חטאיהם בעמקי מצולחה. נא באו מאיש חמודות הקשיבה
שועה, בן שועתנו ארני שמעה. סלח נא בעבור כבוד שמה, ושב
מחרזן אף וועמך, עבור ידעך כל באי עולם שמה. כי עמק
הפלחה, חטא מבקשי פניו ארני סלהה. פקד נא ברוחמים עם
סגולתה, ואל תבזה ואל תשכח ענות עני עדרתך. ציון תרחת
ובירושלים עוד תבחר, ארני הקשיבה ועשה אל התאהר. קביע נא
גופיות צאנך, ובקדוד גפן זאת וכנה אשר נטעה ימינה. רחום חייש
נא ישויות במיחים, לא למעניך כי אם למעניך אליהם. שמע נא
לקול שועתנו, והעתר לנו בחפלתנו. תפשב שכינתך לאיון ועל
עמק יהמו רחמייך, כי שמא נקרא על עירך ועל עמק:

אל מלך יוישב על כסא רחמיים. ימתנהג בחסידות. מוחל
עונות עמו. מעביר ראשון ראשון, מרבה מחלוקת
לחטאיהם וסליהה לפושעים. עוזה צדקות עם כל בשר
ורוית. לא ברעתם הגם. אל הזירת לנו לומר שלש עשרה,
וזכור לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לנו
מקדם במו שכתוב, וירד יהוה בענן ויתיאב עמו שם ויקרא
בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יתוה אל רחום ותנו. אָדָך אֲפִים וּרְבָּחֶסֶד
וְאַמְתָּה. נִצְרָחֶסֶד לְאֲלֹפִים. נִשְׁאָעֵן וּפְשֻׁעָה וְחַטָּאת
וְנִקְהָה: וְסִלְחָתָה לְעֹזָנוּ וְלִתְחַטְּאָתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ:

סִלְחָתָה לְנוּ אָבִינוּ בַּי חַטָּאָנוּ מִתְּלַנְּנוּ בַּי פְּשֻׁעָנוּ: בַּי אָתָה
אָדָני טוֹב וְסִלְחָה וּרְבָּחֶסֶד לְכָל קָרְאֵיךְ:

לְמַה יְהוָה תַּעֲמֹד בַּרְחוֹק תַּעֲלִים לְעֹתָה בְּאֶרְהָה: לְמַה יְהוָה יִתְּרַח אֲפָךְ
בַּעֲמַד אֲשֶׁר הָזָאת מְאָרֶץ מִצְרָים: וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כִּי אָדָני בְּאֶשֶּׁר
דְּבָרָת לְאָמֵר: שָׁמַע קוֹלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חָסֵן וּרְחָם עָלֵינוּ וּמִכְּלָב בְּרָחְמִים
וּבְרָצְוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ: לְמַה לְגַצְחָה תְּשִׁבְחָנוּ תְּעַזְּבָנוּ לְאָרְךְ יָמִים:

בריחם אָב עַל בְּנִים בַּנְּתִים יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהְיוֹה הַיְשִׁיעָה עַל עַמְּךָ
בְּרָכְתָךְ פָּלָה: יְהוָה צְבָאות עַמְּנוּ מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלה: יְהוָה
צְבָאות אֲשֶׁר אָדָם בּוֹטֵח בְּךָ: יְהוָה הַיְשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַعֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵינוּ:

מיוסד על פי א-ב כפול, תוכן השיר הזה מתיחס רק למי צרה שעברו על ישראל
בימי הבינים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אֹוֹזֶן תְּהִן וְהַסְּבָת עַתִּירָה. אָפַר הַפְּרָר וְשַׁבְּקָה עַבְרָה. בָּאֵי לְחַלּוֹתָךְ
בְּגַנְפֵשׁ מִרְהָה. בְּשַׁמְּךָ הַגְּדוֹלָה יִמְצָאוּ עֹזְרָה: גָּעִית נְאָנָחִים
וְעַנְוֹתָם חָזָה. גְּחִינָת קוֹמָתָם נָא אֶל תְּבִזָּה. דָּרוֹשׁ עַלְבָנָם מִצָּרָה
וּבְזָהָה. דָּרוֹךְ פָּזָרָה וְנִצְחָם יִזְהָה: הַלָּא אַפְתָּה הַיִתְהָ וְהַגָּה. הַיּוֹת תְּהִיה
בְּהַדֵּר גָּאָזָה. וְגַמְתָּ יְכֹזֵן זָרָע אַמְוֹנָה. וְהַגָּם בְּלִים מִתְגָּרָת חַרְונָה:
וּזְעוּמָה בְּעוּווִים וּמִמְּאוּמִים גַּפְחָה. זָרוּ בְּאַפְסִים וְלֹא נָחָה. חַבְלָה רַוְחָם
וְלַעֲפָר שָׁחוֹ. חַרְשָׁוׁ חֹרְשִׁים וּמִעְנִית הַמְּתִיחָה: טְבָעוּ בְּבֹזַז וְאַיִן

פֹּצֶחָה. טוֹרְפִּיהם שָׁלוּ מַקְצָה אֶל קָצָה. יוֹם יוֹם לֹזְחָמָם מִנְצָה. יְדַיּוֹרִים מַלְחֵץ לִיצָא: כָּלֹו חִיהָם בְּגִזּוֹן וְאֲנָחָה. כּוֹשֵׁל רְבָה וּעֲרָבָה שְׁמָחָה. לְיִשְׁעָה חֻכִּים וְהַגָּה צְוָחָה. לְבָטּוֹם קָמִים וְכָרוֹ שְׁוָחָה: מְעִירִים סֹוד מִפְּךָ לְהִדְיָהֶם. מְכַבִּידִים עֹזֶל לְהִבְשֵׁיל בְּחָם. נְזָקִים אֶלְיךָ בְּהַתְעַטֵּף רְוִיחָם. נְחַת לְמַצּוֹא מְפּוֹבֵר טְרַחָם: שִׁיחָם צָקִים בְּמַעַמְדָה צָפוֹף. סְלִיחָה מְבַקְשִׁים בְּקָרְקָד בְּפּוֹפָה. עֹשְׂקִים יְקִנְיָה וְגִתְנָה לְשָׁפּוֹפָה. עֲזָעִים יְמַסְכּוּ וַיְהִיוּ לְסָפּוֹפָה: פִּרְדָּה דְּבָקָעָד מַחְרִיז וּבְלִי. פְּלִיטָם מַצּוֹרָר וְתִנְגָּם לְעָלָיו. צִוָּה יְשִׁיעָה מְשַׁחְרִיך בְּחָלוּי. צָוָר עַוְלִים הַוְשִׁיעָנו בְּגָלוּי: קְנָא וּנוֹקָם קְנָא לְשָׁמָה. קָצָץ עַלְם מַצְוָאָר עַטָּה. רְאָה עַמְלָנו וְשׁוֹב מַזְעָמָה. רִיבָה רִיבָנו מַעַם חַרְמָה: שְׁבָעָתִים הַשִּׁבְתִּים לְחַיק מַאֲנִינוּ. שְׁבָר חַזִּיק מַרְם מַעֲנִי. תְּטָה אַזְנָה לְקוֹל תְּחִנְנָה. תְּרֵצָנו בְּקָרָא יְהֹה יְהֹה:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רְחָמִים. וּמְתַנְגֵּג בְּחַסִידָות. מַזְחֵל עֲוֹנוֹת עַמוֹ. מַעֲבֵר רָאשָׁון רָאשָׁון. מַרְבָּה מְחִילָה לְחַטָּאים וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עוֹשָׂה צְדָקָות עַם בְּלִבְשָׁר וּרוּחָה. לֹא כְּרַעַתָּם תְּגִמְלָל. אֶל הַזְּרִית לָנוּ לֹוּמָר שֶׁלֶשׁ עַשְׁרָה, וּזְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שֶׁלֶשׁ עַשְׁרָה. בָּמו שְׁהַזְדִּעָת לְעַנְנוּ מִקְדָּם בָּמו שְׁפָתּוֹב, וַיַּרְדֵּד יְהֹה בְּעַנְנוּ וַיִּתְיַצֵּב עַמוֹ שְׁם וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְהֹה:

וַיַּעֲבֵר יְהֹה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

יְהֹה יְהֹה אֶל רְחוּם וְתְנִזּוֹן. אֶרְךָ אַפִּים וּרְבָה חַסְדָה וְאֶמְתָה. נִצְרָחָסֶד לְאֶלְפִּים. נִשְׁאָעָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָה: וּסְלִיחָתָה לְעַוְגָנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ:

סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינוּ בַּי חֶטְאָנוּ מִתְלַלֵּנוּ מִלְגָנוּ בַּי פְּשָׁעָנוּ: בַּי אַתָּה
אֱלֹהִי טוֹב וִסְלָח וַרְבָּ חָסָר לְכָל קָרְאָיךְ:

יְהֹה בָּקָר תִּשְׁמַע קָוְלָנוּ בָּקָר נָעָרָךְ לְךְ וְצָפָה: קָרְבָּה אֶל נֶפֶשִׁי גָּאָלה
לְמַעַן שָׁמֶךְ פָּדָנִי: הָרָאָנוּ יְהֹה חָסָךְ וַיְשַׁעַד תַּפְנֵן לְנוּ:

כְּרִיחָם אָב עַל בְּנִים כִּן תְּרִיחָם יְהֹה עַלְיָנוּ: לִיהְוָה הַיְשִׁיעָה עַל עַמֶּךְ
בְּרִכְתָּךְ פָּלָה: יְהֹה צְבָאות עַמְּנוּ מִשְׁגָּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב סָלָה: יְהֹה
צְבָאות אָשָׁרִי אָדָם בּוֹטָח בְּךָ: יְהֹה הַוְשִׁיעָה הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ:

מיוסד עפ"י א"ב, ולבסוף חתום שם המחבר שלמה נעמן הקטן
אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ:

אָזַעַק אֶל אֱלֹהִים קָוְלִי. בָּקָר אָעָרֵךְ לְךְ בְּعֵד קָהָלִי. יְהֹה צְרוּרִי
וְנוֹאָלִי. גָּשַׁנוּ בַּתְּחִנּוֹן וּבַתְּפִלָּה. דְּלִתְחִיד שְׁקָדְנוּ רַב עַלְילָה.
הַסְּרִיר מַעַלְיָנוּ נָגָע וּמַחְלָה: הַמִּצְיאָה לְנוּ סְלִיחָה. וְהַעֲבָרָה רַעָה
מִנְפְּשָׁוֹת הָאֲנוֹחּוֹת. אֶל אֱלֹהִי הָרוֹחוֹת. זַעֲקָתִי לְךְ בְּעֵנִי וְתַלְאָה.
חִיטִּיתִי פִּידָה נָא מִשְׁחָת וּשְׂאוֹלָה. קָרְבָּה אֶל נֶפֶשִׁי גָּאָלה: טוֹב מַבְטָחִי
גָּוֹחַן. יוֹצְרִי וּסְבָרִי וּמַבְטָחִי. בִּינְךָ אַפְקִיד רַוִּיחַ. בְּבָשׁ בְּעַסְפָּה
מִידִידָה. לְרֹאֹת שְׁחַת אֶל תַּפְנֵן חָסִידָה. עֲנֵנִי יְהֹה בַּי טוֹב חָסִידָה:
מִבָּה בְּלִי תְּרוֹפָה. נַצֵּח לְחוֹרְפִיד תְּשִׁלָּח בְּהַקְּצָפָה. וּבְעַמְּךָ לֹא
לְמִגְפָּה. סְגָפָנוּ בַּיּוֹם זֶה. עֲנוֹתָנוּ לֹא תְּשֻׁקֵץ וְלֹא תְּבֹזַה. סָלָח נָא
לְעֹזֹן הָעָם הָזֶה: פְּשָׁעָנוּ וּמַעַלְנוּ. צוֹר לְךְ חַבּוֹל חַבְלָנוּ. לְכָן בְּלִינוּ
בְּאָפָךְ וּבְחַמְתָּךְ גְּבָהָלָנוּ. קְדוֹשָׁ רַיב אֶל תִּמְתַחַת. רַאה בַּי כְּפִי לְךָ
אֲשָׁתָה. יוֹם אַרְאָ אֲנִי אֱלֹהִיךְ אֲבָטָח: שְׁפָךְ שִׁיחָה עַמְּךָ. תַּחַן וּמַעַן
שְׁלָמָמִיהָ. אֶל תַּגְנַאֵץ לְמַעַן שָׁמָךְ. שְׁעה שְׁועָת אֲנוֹגִים. לְקוֹרָאִיךְ
מְדַחֵק הַסְּכָת מִמְעוֹנִים. שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבָיוֹגִים: נְדִיבִי עַם מַטָּע

נה סליחות לו' אדר - כמנהג ליטא ואמרות וריאסן

נעמנים. הכהן קיים טהורי נמנים. מהר תרחמים ברחים אב על בנים:

אל מלך יושב על כסא רחמים. ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת לחטאים וסליחה לפושעים. עוזה צדקות עם כל בשר ורזה. לא ברעתם הגם. אל הזירת לנו לומר שלש עשרה, זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לנו מתקדם כמו שכתוב, וירד יהוה בענן ויתיאב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנו. ארך אפים ורב חסד ואמת. נצץ חסד לאלפים. נשא עון ופצע וחתאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מثال לנו מלכנו כי פשענו כי אתה א伶ני טוב וסלח ורב חסד לבך קדאי:

אל תבוא במשפט עמנו, כי לא יצדק לפניו כל חי: כי עמוק הסקלהה למען תורא: כי עמוק מקור חיים באורך נרא או: חיים וחסד תעשה עמן ופקתך תשמר רוחנו: חיים נשאל ממה תננו לנו ארך ימים עולם ועד:

ברחים אב על בנים בין תרחם יהוה עליינו: ליהוה הישועה על עמוק ברכתך סלה: יהוה צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח לך: יהוה היישועה המליך יענו ביום קראנו:

מייסד עפ"י א"ב ולכ索ף חתום שם המחבר שמואל בעל שיר היחוד והוא
בן רבי יהוראה החסיד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ:

חַיִם אֶרְזִים תְּכַתְּבָנוּ נָטוּ בָּלִי לְעָקָר. בְּשַׁבְתָּךְ עַל בְּפָא מְעֻשִׂים
לְסָקָר. הַטּוֹב צְפָה וְהַרְעָא אֶל תְּחִקָּר. בַּי עַמְּךָ מִקְוָר חַיִים:
חַיִם בְּרַצְוֹנוּ וְנָגַע בָּאָפָו גְּרָאִת. לֹא לְנִצְחָה תְּרִיבָה נְחַלָּת הַגְּלָאִית.
הַשְׁמִיעָנוּ נָא סְלָחָתִי עָזָן לְשִׁאת. רְאָה נִתְתִּי לְפָנֵיךְ הַיּוֹם אֶת
הַחַיִם: חַיִם גָּאוֹל מִשְׁחָת הַעֲטִירָנִי חָסֶד אָזָרָה. וְאָמָתָה יִשְׁרָשָׁ
יַעֲקֹב יִצְחָץ וּפְרָתָה. תְּרִחִיק פְּשָׁעָנוּ בַּרְחָק מַעֲרָב מִפְּזָרָתָה. תְּוֹדִיעָנוּ
אָרָחָה חַיִם: חַיִם דְּבָרָה יִדְעָנוּ אֶל גְּבוֹר וּזְוּעָז. לְהַדְּבָק בְּתוֹרָתָךְ
אוֹתָנוּ בְּטוֹבָה לְהַזְעָז. הַגְּבָר טֹוב עַל צְפָנוּי לְהַרְעָץ. לְשִׁמְרָה אֶת
דָּرְךָ עַזָּה חַיִם: חַיִם הָיָה לְמִחוּיקִים בָּה וּרְפָאּוֹת וּמְרוֹתָה. תְּוֹמֶכֶת
מְאַשְׁרִים בָּאוֹר וּרוֹעַ זְרוֹת. וְכָל הַדְּבָק בָּה וְהַיָּה סְרוֹתָה. בֶּל בְּשָׁר
אֲשֶׁר בּוּ רְוחָ חַיִם: חַיִם וּשְׁלוֹם הַסְּמָכָנוּ בִּירָאָה אָזָה לְעָבָד.
וְנִגְּלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ רְשָׁעִים בָּאָבָד. שֶׁלַשׁ מְאוֹת וְעַשְׂרָה אוֹתָנוּ
לְיִכְּבָד. יָרָאת יְהֹוָה עַשְׂרָה וּכְבָד וְחַיִם: חַיִם וּבְדָנוּ זְבָד טֹוב גָּדוֹל
הַעֲצָה. מִחְסָה לָנוּ עַזְרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא. שָׁבוּ אֵלֵי וְאַשׁוּבָה אָמֵר
בְּפִיצָה. בַּי מַזְאֵי מַצָּא חַיִם: חַיִם חַגְנִי אֶל אֱלֹהֵינוּ הַרוֹחּוֹת.
עָזָן תְּמַחְזָל חָרוֹת עַל הַלְוֹחוֹת. וְשִׁגְנַיָּךְ יַלְבְּשָׁו בְּשַׁת בִּיסּוֹר
תוֹכְחוֹת. לֹא יִשְׁבוּן וְלֹא יִשְׁגַּנוּ אָרְחוֹת חַיִם: חַיִם טֹובִים גָּמְלִ
לְעַבְדֵּךְ נִפְשָׁם לְגַאֵל מְרָאּוֹת שְׁחָתָה, בָּנָם נִשְׁאָל נִשְׁאָל. לֹא כִּי
הַרְשָׁעִים שְׁפָרְקוּ עַל. יִשְׁיאָ מְעוֹת עַלְיָמוֹ יַרְדוּ שָׁאָל נִשְׁאָל. לֹא כִּי
יַדְוקֵ בְּמַזְנוּ וְלֹא קְרוֹצֵי קְרָץ. אָב לְבָנִים יוֹדֵיעַ שְׁבָתָה בְּמַרְץ.
וְאֶנְחָנוּ גְּבָרָךְ יְהָ שְׁבָתָה לְהַעֲרָץ. לְרֹאָות בְּטוֹב יְהֹוָה בְּאָרֶץ הַחַיִם:
חַיִם בְּלָכְם הַיּוֹם תְּשִׁמְעֵי טָרֵף חָקָם. מַחְטָּאתָם טָהָרָם וְאֶל
תְּשִׁיגָם רַיִקָּם. מִמְתִים יָדָךְ יְהֹוָה מֶלֶא סְפָקָם. מִמְתִים מַחְלָד

חולקים בזמנים: חיים למעלה למשביל ל救人 سور מחרה. אך אליהם יפדה נפשי מפרק. וכי עוד לנץח לימים ארה. כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים: חיים מפרק ימחו גבל ומואב הגבאים. לבול עין סוגדים. קודים ומאליהם. בל יחן רשות המרפה ידוע בשלוחים. כי חurf מערכות אליהם חיים: חיים נשבעת בו לבונך ייחיך. שער אויביו להנחילו פטה ביך. אנפת ותשוב על בן אורך. כי טוב מסך מחיים: חיים שבע שמחות את פגיך נראות. חידש ימינו חן חן תשואות. השוב ירhommeו יהוה אליהם צבאות. כי ממענו תוצאות חיים: חיים על הארץ, יברש עמק ממונות. ותשליך במציאות ים חטא וענות. לב טהור בראש לנו והמציאנו חנינות. ארך ימים ושנות חיים: חיים פי צדיק, ופי רשעים מחתה. בקצף מלחות ושלום ופלצות בעתחה. שבע ורוזן וחליל החים והמותה. הברכה והקללה וברכת בחימים: חיים צדקה וכבוד הנגיד לפה בתרצה. הזרעת חסד וקוצרת בלי שמצה. תכוון צדיק יהוה ונדר פרצה. רודף צדקה וחסד ימצא חיים: חיים קיימים תנחילנו וחקמה ודעתי במונות. שנון ושמחה תשמע מעיר חוות. והعبر מעלי עוז והלבש מהלצות. אתה לך לפני יהוה בארכות החיים: חיים ראה עם סגולתך בקדם למתח. לא תחפץ במוות המת עד דיתוב. נשבר ונרכח לפניך חשוב הטוב. קדוש יאמר לו כל הפטור לחיים: חיים שאל מפק נתנה לו היה מיומים. גדוֹל בבודו בישועתך ביפה פעמים. השקייה ממען קדשך מן השמים. ביום ההוא יצא מים חיים: חיים תאווה באה סלח אל חטאיכם. תשמע ואת רוחי אתן בקרבתכם. לאמר מצאתי כפר רציתי אתכם. ואתם הדבקים بي אליהם חיים: חיים מפק האל סמוכה יונתק המשוכה אחריך. להדק בד בדת ובחלכה. תביאנו להר ציון

וְתַשִּׁיב הַמְּלֹכָה. בַּי שֶׁצֹּה יְהֹוה אֶת הַבְּרָכָה חַיִם: חַיִם מִטְנָה
נוֹחֵל וְלִשְׁוֹעָתוֹ קָוִינוֹ. עַתָּה יְרַחֵב יְהֹוה לְנוּ וְפָרִינָנוּ. יְתַעֲנוּ מִיּוֹמִים
בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי יְקִימָנוּ. אַנְחָנוּ אֶלָּה פָּה הַיּוֹם בְּלָנוּ חַיִם:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל בְּסָא רְחָמִים. וּמְתַנֵּגָג בְּחִסִּידָות. מָוחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבֵיר רָאשָׁוֹן רָאשָׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה
לְחַטָּאים וּסְלִיחָה לְפֹשֻׁעים. עוֹשָׂה צְדָקָות עַם בְּלִבְשָׂר
וּרוּחוֹת. לֹא בְּרַעֲתָם תָּגַמֵּל. אֶל הַזְּרִית לְנוּ לֹוּמָר שֶׁלַשׁ עַשְׂרָה,
וַיָּכֶר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית שֶׁלַשׁ עַשְׂרָה. בָּמוֹ שְׁהַזְּדִיעָת לְעַנוֹ
מִקְּדָם בָּמוֹ שְׁפָתּוֹב, וַיַּרְדֵּד יְהֹוה בְּעַנְזָן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שֶׁם וַיִּקְרָא
בְּשָׁם יְהֹוה:

וַיַּעֲבֵר יְהֹוה עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

יְהֹוה יְהֹוה אֶל רְחוּם וְתַנּוֹן. אֶרְך אַפִּים וּרְבָה חִסְדָּך
וְאֶמְתָּת. נִצְרָה חִסְדָּך לְאֶלְפִּים. נִשְׁאָעָן וְפִשְׁעָן וְחַטָּאתָך
וְנִקְהָה: וּסְלִיחָתָך לְעַוְנָנוּ וְלִתְחַטְּאָתָנוּ וְנִנְחַלְתָּנוּ:

סְלָחْ לְנוּ אָבִינוּ בַּי חַטָּאנוּ מִתְלָל לְנוּ מַלְגָּנוּ בַּי פְּשָׁעָנוּ: בַּי אַתָּה
אָדָני טֹב וּסְלָחْ וּרְבָה חִסְדָּך לְכָל קָדְשָׁךְ:

שם המחבר שלמה הקטן ברבי יהודה והוא ר' שלמה בן גבירול
שׁוֹבְגִי בְּתֵי חַמְרָה לְפָה תְּשָׁאוּ עַין, וּמוֹתָר מִן הַבְּהִמָּה אֵין. לְנוּ יְשָׁ
לְדָעַת. בַּי אַנְתָּנוּ תּוֹלְעַת. לְגַבְיִ חַמְרָה גְּבָנוּ, וְאַיְדִים גְּבָהָה לְבָנָה
מָה יִתְרֹזֵן לְגַבְרָה, וְאַחֲרִיתוֹ לְקַבָּרָה. וְזֹה יְהֹוה לוֹ חֶלֶף, לוֹ חַי שָׁנִים
אֶלָּף. הָלָא אָמַם יְלִד מָרִי, יְבָלָע בְּחִמָת קָרִי. וַיִּשְׁרַף בְּלָהָבָה, וְלֹא יוּעַל

הזהב. האדם הנקאה, פקח עינייך וראתה. מאין בואה, ואנה מוצאה. קאך עני ואביון, גמישל לקיקיון. שבן לילה היה, ועד בקר לא דית. טוב אשר לא נוצרת, ועמל לא קצרת. ואיך גודלות תבקש, ואתה בתוך המוקש. נופל אתה מרחם, ותפצע על פת לחם. ואם יתמהמה רגע, או תמצא כל גגע. בשך באור זורת, ועוד יש בו הרות. ועת יצא הנפש, נשאר טיט ורפס. ראה כי אין ביך, מאומה מבזקה. לזרים חילך יקום, ואתה תלך ריקם. בכל זאת לא חשבת, לתאה הקשה. ואם לאطيب רשיה, מה תעשה באחריתה. יעוז רשות דרכו, וישוב לפניו מלכו. أول צור עיתר, ומחרונו יסתה. יהירים התקוששו, זכרו ותאותויששו. שאו לבב ובכפים, אל אל בשים. hoy על נפשותינו, ואוי על חטאינו. כי רוח רעינו, וגם בצאן העינו. ומה נבקש ומה נדרש, כי עונתינו עברו ראש. רבו עונינו, ואיך נשא פנינו. דלה עמוק משחת, מושל רום ותחת. ואם הקשינו עורה, חסוך אל טרפ. הפק חמלתך, עם דופקי דלתך. כי אתה אורגינו, ואליך תלויות עינינו:

אל מלך יושב על כסא רחמים. ומתקהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מהילה להחטאים וסליה לפושעים. עושה זקרים עם כלبشر ורות. לא ברעתם תגמל. אל הזירת לנו לומר שלש עשרה, זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם במושבתיך, וירד יהוה בענן ויתיציב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנוון. ארך אפים ורב חסד

וְאֶמְתָּה. נִצְרַח חָסֵד לְאֱלֹפִים. נִשְׁאָעָז וְפִשְׁעָז וְחַטָּאת
וְנִקְהָה: וְסִלְחוֹת לְעִוָּגָנוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ:

סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינוּ בַּי חַטָּאתָנוּ מִתְּלַל לְנוּ מַלְגָּנוּ בַּי פְּשָׁעָנוּ בַּי אַתָּה
אָדָני טוֹב וְסִלְיחָה וּרְבָּה חָסֵד לְכָל קָרְאֵיךְ:

שׁוֹבֵה יְהוָה חַלְצָה גַּפְשֵׁינוּ הַשִּׁיעָנוּ לְמַעַן חָסְדְךָ: שׁוֹבוּ שׁוֹבוּ אָמְרָתָ לְנוּ
וְעַל הַתְּשׁוֹבָה מִרְאַשׁ הַבְּטַחַתָּנוּ: וּבְחֵי אֱלֹהִים רוח נִשְׁבָּרָה לְבָב
וְנִרְבָּה אֱלֹהִים לְאַתְּבָה: תָּבֹא לִפְנֵיךְ אַנְקָת אָסְרָ בְּגַדֵּל וּרוֹעֵךְ הַוְתָּר
בְּנֵי תְּמוּתָה: תַּהַנֵּן אֶמְתָּה לְיעַלְבָּ חָסֵד לְאָבָרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לְאָבָרָינוּ
מִימֵּי קָרְבָּן:

שם המחבר בראשי החרוזות אפרים ברבי יצחק חזק ואמץ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אם אַפְסָם רְבָע הַקָּן. אֲחֵל שְׁבַן אַמְּרָקָן. אֶל נָא נָאָדָה בַּי עַל
כֵּן. יִשְׁלַׂנְיָ אָב זָקָן: פָּנִים לוֹ תְּבִיר. וַעֲדָקוּ לְפִנֵּיךְ גַּזְבָּר. קָח
נָא בָּן יָקָיר. וְגַמְצָה דָּמוֹ עַל קִיר: רַץ אֶל הַגָּעָר לְהַקְדִּישָׁן. וְגַפְשָׁוּ
קְשֻׁוָּה בְּגַפְשָׁוּ. עַטְרוֹ בְּעָצִים וְאָשׁוֹ. נָעַר אֱלֹהִיו עַל רָאָשׁוֹ: יְהִוָּד
הַוְיקָל בָּצָבֵן. עַנְהָה וְאָמָר אָבֵי. הַגָּהָה הָאָש וְהָעָצִים נְבָיאָה. וְתְשֻׁוָּה
אֵין לְהַבְּיאָה: מְלִים הַשִּׁיבוּ מַלְהַבְּהָילָוּ. וַיְעַזְוּ וַיֹּאמֶר לוֹ. בָּנָי, אֱלֹהִים
יְרָאָה לוֹ. וַיָּדַע יְהוָה אֲתָה אֲשֶׁר לוֹ: בְּמִצּוֹתָךְ שְׁנֵיכֶם נְזָהָרִים.
וְאַחֲרֵיךְ לֹא מְהֻרְהָרִים. חָשַׁו וְהַלְכָו נְמָהָרִים. עַל אַחֲרֵיךְ הַחֲרִים:
רָאוּ אֶד תְּלוּלָה. מְהֻרְהָרָה עַצְיָה עֹזָלה. יְחִיד בָּאָהָבָה בְּלֹלָה. יְשַׁרוּ
בְּעַרְבָּה מְסֻלָּה: רָאָה יְחִיד בַּי הָוָא הַשָּׁהָה. נָאָם לְהָוָא הַמְּנַפְּתָה.
אָבֵי אָוֹתִי בְּפַבְּשָׁתְּעָשָׂה. לֹא תְּחִמֵּל וְלֹא תְּכַפֵּה: בַּי חַפֵּץ וְגַכְסָף.
לְבָבֵי לוֹ לְחַשְּׁפָה. אָמ תְּמַנְעֵנִי סָופָה. רַוִּיחָה וְגַשְׁמָתִי אָלֵינוּ יְאָסָף: יְדֵינוּ
וְגַנְגָּלוּ עַקְדָּה. וְחַרְבָּו עַלְיוֹ פָּקָד. לְשׁוֹמוֹ עַל הָעָצִים שְׁקָד. וְהָאָש

על המזבח תוקד: צוואר פשט מיאליו. ואביו גנש אליו. לשחתו לשם בעליו. והנה יהוה נאכ עליו: חקר את כל אשר עשה. האב על בנו לא חסה. ולפבו אל פפיהם נשא. וירא אלהים את כל אשר עשה: קרא מרחם משחר. תמור בגך הנברח. והנה איל אחר. ועשה אל תאחר: חלפי אופרתו. תפון בהקטרתו. ותעללה לך הימרותו. ותיה הוא ותמוורתו: וברזן לפניך בשחק. לעד בספר יוחק. ברית עולם בל ימתק. את אברם ואת יצחק: קוראיך באים לקוד. בצרה עקרה תשלה. וצאנך ברחים תפקוד. פנוי הצאן אל עקד:

אל מלך יושב על כסא רחמים. ומתנהג בחסידות. מוחיל עוננות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת לחטאיהם וסליחה לפושעים. עוזה צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכור לנו הימים ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לנו מוקדם במו שפתוב, וירד יהוה בענן ויתיאב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנוון. ארך אפים ורב חמד ואמת. נצץ חמד לאלים. נשא עון ופשע וחתאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלתו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מטל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חמד לכל קוראיך:

פומון: רבינו אמרת

יהָוה יְהָוה. אֶל רְחוֹם וַחֲנוֹן. אֶרְך אַפִים וּרְבָחֵסֶד
וְאַמְתָה. נִצְרָחֵסֶד לְאַלְפִים. נִשְׁאָעָז וְפִשְׁעָז וְחַטָּאתָה
וְנִקְהָה. וְסִלְחָתָה לְעָזִינָנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ:

אַוְכָרָת, אֱלֹהִים, וְאַהֲמִית. בְּרוֹאָתֵי בָּל עִיר עַל
תָּלָת בְּנוֹתָה. וּעִיר הָאֱלֹהִים מִשְׁפָלָת עַד שָׁאוֹל
תְּחִתְּתָה. וּבָל זֹאת אָנוּ לְיהָ וְעַזְנָינוּ לְיהָ:

מִבָּת הַרְחָמִים עַלְינוּ הַתְּגִלְגֵלִי. וְלִפְנֵי קֹזֶךְ
תְּחִנְתָנוּ הַפִּילִי. וּבָעֵד עַמְךָ רְחָמִים שָׁאָלִי. בַּיִ
כָּל לִבְבֵב דָנֵי וּכָל רָאשׁ לְחָלֵי:

תִּמְכְּתִי יִתְדוֹתִי בְּשִׁלְשׁ-עִיטְרָה תִּבּוֹת.
וּבְשִׁעְרִי דְמָעוֹת בַּי לֹא גַשְׁלָבוֹת. לְבִזְן
שִׁפְכָתִי שִׁיחָ פָנֵי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בְּטוֹחָ אָנִי
בְּאֶלְהָ וּבְזָכוֹת שְׁלֹשָׁת אָבוֹת:

יְהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךְ שׂוֹמֵעַ קוֹל בְּכִוּת. שְׁתַשִּים
דְמָעוֹתִינוּ בְּנָאָךְ לְהִיוֹת. וְתַצְיִלְנוּ מִכֶּל גִּזְוֹת
אַכְזָרִיות. בַּי לְךָ לִבְדֵ עַזְנָינוּ תְּלִיזָות:

אל מלך יושב על כסא רחמים. ומתנהו בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מהילה להטהים וסליחה לפשעים. עושה זדקות עם כלבשר ורות. לא ברעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לנו מוקדם במו שבחות, וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנו. ארך אפים ורב חסד ואמת. נצץ חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחתאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מtal לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אל תופר לנו עונות ראשנים מחר יקדמוני רחמייך כי דלונו מאד: חטאות נעורינו ופשעינו אל תופר בחסוך זכר לנו אפה למען טובך יהוה: זכר רחמייך יהוה והסדריך כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עזך. פקדנו בישועתך: זכר עדתך קנית קדם גאלתך שבת נחלתך הר ציון זה שכנת בזו: זכר יהוה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנכח: זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו עד היסוד בה: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם לך ותנבר אליהם ארבה את ורעם בכוכבי השמי. וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אפן לזרעכם ונהלו לעלם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפנ אל קשי העם הזה ולא רשות ואל חטאתו:

אֶל נָא תְשֵׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נְאָלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:
חַטָּאנוּ צוֹרְנוּ סְלָחْ לְנוּ יוֹצְרָנוּ:

אֶל נָא רְפָא נָא תְחִלְיאָי גַּפְן פּוֹרִיה. בּוֹשָׁה וְחַפּוֹרָה וְאַמְלָל פּרִיה.
גַּאֲלָנָה מְשֻחָת וּמְמַכָּה טְרִיה.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהָר הַמּוֹרִיה: חַטָּאנוּ
הָגְלִי עִם פְּדוּיִי בְּרוֹעַ חַשּׁוֹפָה. הַצָּל מְגַנֵּף וְאֶל יְהִיו לְשִׁפּוֹפָה. וְתַעֲנָה
קְרִיאָתָנוּ וְלִמְעָשָׂה יְדִיךְ תְּכַסְּפָה.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יָם סּוֹפָה: חַטָּאנוּ

זְכָות צָוָר חַצְבָּה הַיּוֹם לְנוּ תְּגֵל. חַשְׁכָנוּ מָאנָף וְנִחְנוּ בִּישָׁר מְעָגָל.
טְהִיר טְמָאָתָנוּ וְלִמְאֹור תּוֹרָתָךְ עֲנֵינָנוּ גָּל.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לִיהוֹשָׁע בְּגַלְגָּל: חַטָּאנוּ

יְהָ רְאָה דְּשֵׁן עֲקוֹד וְהַצְמָח לְנוּ תְּרוֹפָה. בְּלִיה שָׁד וְשָׁבָר סְעָר
וְסּוּפָה. לְמִדְנוּ וְחַבְמָנוּ אָמְרָתָךְ הַצְרוֹפָה.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לְשֻׁמוֹאל בְּמַצְפָּה: חַטָּאנוּ

מְחַטָּמָם מְרַחָם שְׁרִישָׁוּ אֶל תְּקִמָל. נִקְנוּ מְבַתָּמָם וְשָׁמֵץ וְלֹא נְאָמָל.
סְעָדָנוּ וְנִיעָשָׂה וְאַרְחוֹת חַסְדִּיךְ נְגַמֵּל.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לְאַלְיהָו בְּהָר הַכְּרִמָל: חַטָּאנוּ

עוֹדָדָנוּ בְּצַדְקָמָשִׁי מְמִים וּבְפֶרֶז דְּדוֹן וּמְשֻׁגָּה. פָּרָנוּ מִמְּהוּמָת מְהָת
וְאַחֲרָה בְּלִגְטוֹגָה. צִוָּה יְשֻׁוּתָנוּ וּבְעֻזּוֹנוֹתָנוּ אֶל גַּתְמוֹגָה.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לִיְנָה בְּמַעַי הַדְּגָה: חַטָּאנוּ

קְרִישָׁת אִישׁ חַסְדִּיךְ וּכְרָ לִיפָת נְעָלִים. רְחַמִּיךְ תְּעֹזֵר בֵּי לְקִינָה
בְּכֶפֶלִים. שׁוּבָנוּ תְּקִפָּה לְיְרָאָתָךְ וְלֹא נְחִשָּׁפָ שְׁוּלִים.

עֲנָנוּ בְּשֻׁעָנִית לְדָוד וּשְׁלָמָה בָּנוּ בִּירוּשָׁלָם: חַטָּאנוּ

תעננה לקוראיך והספה מפעוניים. תשמע שועת צועקים שומע אל אביוינו. תרחתם בניך ברחתם אב על בנים.

עננו בשענית לפרקבי ואסתיר ותלי האויב על (הען) חמשים האב עם בנים: חטאנו

זכר לנו ברית אבות באשר אמרת. וכברתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אופר והארץ אופר: זכר לנו ברית ראשונים באשר אמרת. וכברתי להם ברית ראשונים אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עישה עפנו במה שהבטיחנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געלתיהם לכלהם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיכם: השב שבותנו ורחמננו במה שפתותם. ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמד ושב וקצת מכל העמים אשר הפיצך והוא אלהיך שם: קבוץ נדחני במה שפתותם. אם יהיה נדחך בקצת השמים ממש יקצת יהוה אלהיך ומהם יקחך: מהה פשעינו למן באשר אמרת. אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למשuni וחתאתיך לא אוכור: מהה פשעינו בעב ובעננו באשר אמרת. מחייבי בעב פשעיך ובצמר חטאתי שיבת אלי כי גאלתיך: הלוון חטאינו בسلح ובצמר במה שפתותם. לבו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם בשנים בسلح ילבינו אם יאדימו בתולע בצמר יהיו: זיק עליינו מים טהורין וטהרנו במה שפתותם. וזרקתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: רחם עליינו ועל תשחיתנו במה שפתותם. כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר נשבע לךם: מול את לבבנו לאחבה את שמד במה שפתותם. ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבב ורעך לאחבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למן חייך: המצא לנו בבקשתנו במה שפתותם. ובבקשותם ממש את יהוה אלהיך וממצאת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדרש ושמחנו בבית תפלהך במה שפתותם. והביאותים אל הר קדרשי ושמחותים

בבית תפלה עולותיהם ובחיהם לרצון על מזבחיו כי ביתו בית תפלה
וקרא לכל העמים:

שמע קולינו יהוה אלהינו חום ורחים עליינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלה לנו השיבנו יהוה
אליך ונשובה תדש ימינו בקדם אמרינו האזינה
יהוה בינה היגנו יהיו לרצון אמר פינו וחגון לבנו
לפניך יהוה צורנו ונאלנו אל תשלייבנו מלפניך
וروح קדשך אל תכח ממנו אל תעזיבנו יהוה אלהינו
בכלות בחנו אל תעזיבנו אל תעזיבנו יהוה אלהינו.
אל תרחק ממנו עשה עפנו זאת לטובה ויראו
שונאיםינו ויבשו כי אתה יהוה עוזתנו ונחמתנו כי
לך יהוה הוחולנו אתה תעננה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו

אנא פבא לפניך תפלהנו. ואל תעהלם מתחנהנו. שאין אנו עוי פנים וקשי
ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו.
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אנשנו. בוגרנו. גולנו. דברנו לפיו: העוני. והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו
שקר: יעננו רע. בובנו. לצנו. מרידנו. נאצנו. סרנו. עוני. פשענו.
צרכנו. קשינו ערף: רשותנו. שחורתנו. תעננו. תעטענו:
סרכנו ממץותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו. ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

ועתה יהוה אלהינו אחריו שובנו נחמו ואחרי הודהנו ספקנו על
ירך. בושנו ונעם נכלמנו כי נשאנו חרות נערנו: על זאת

נְשָׂא בְּשֶׁרֶןּוּ בְּשֶׁגֶנוּ וְנְפִשְׁנּוּ נְשִׁים בְּכֶפֶנוּ. וּבָמָה נְקַדְמָה פְּנִיקָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבָמָה נְכָפֵף לְאֱלֹהֵי מָרוֹם. וּבָמָה תְּחִרְצָה וְתְכֹפֵר לְנוּ עַל בֶּל חֲטֹאתֵינוּ אֲשֶׁר חָלַפוּ וְעָבְרוּ רָאשֵינוּ בְּמִים הַמְּגֻרִים אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָאִסְפֵּנוּ: אָמַם בְּחַשּׁוּבָה וּוֹדֵעַ תְּחִרְצָה, הַנּוּ שְׁבִים וּמְתוּזִים לְפִנֵּיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ וְפִשְׁעָנוּ וַיֵּשֶׁר הַעֲנוּנוּ וְלֹא שָׁווָה לְנוּ: וְאָמַם בְּחַפְלָה וּבְתְּחִנּוּנִים תְּמִחְלָה. הַנּוּ מְפִילִים תְּחִנְנִינוּ לְפִנֵּיךְ. בְּעִינֵינוּ עֲבָדִים אֶל יְהוָה אֱדוֹנֵיכֶם וּבְעִינֵינוּ שְׁפֵחָה אֶל יְד גְּבִירָתָה בֵּין עִינֵינוּ נְשִׁוָאות אֶלְיךָ: וְאָמַם בְּבָכִי וּזְעַקָּה תְּסִלָּה. הַגָּה בְּמִסְתְּרִים תְּבַכָּה נְפִשְׁנּוּ מִפְנֵי חֲטֹאתֵינוּ וּבְחִדְרִים הָאָנָה רֹוחֵנוּ עַל רֹוב פְּשָׁעָנוּ: וְאָמַם בְּשָׁבֵר רֹוח תְּכֹפֵר. הַגָּה נְשָׁבֵר לְבָנוּ בְּקָרְבָּנוּ וּגְדָבָאָה רֹוחֵנוּ. מִן הַצְּרוֹת וּמִן הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלֵינוּ עד אֲשֶׁר לֹא נָתַר מִתּוֹם בְּבָשְ׀רֵינוּ. לְוַיִּרְחַמֵּיךְ וְתְּסִירֵיךְ אָז אָבְדָנוּ בְּעִזָּנוּ:

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָמַם עָשָׂנוּ בְּאוֹלָתֵנוּ. עַשְׂה אַתָּה בְּאוֹמָנוֹתֶךָ וּסְלָחָה. בַּי תְּמִים דִּיעִים אַתָּה: אָמַם שְׁלֹמָנוּ רְעוּה תְּחִתָּה טוֹבָה. גִּמְלָנוּ טוֹב וְלֹא רְעָ. בַּי יִתְרֹ מְרַעָהוּ צָדִיק וְכָל שְׁבָן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שֶׁמוֹ: וְאָמַם הַרְבֵּינוּ לְפִשְׁועָן. אַתָּה הָאָרֶבֶת חָסֵד וּמְרַבָּה לְסָלוּחָה. אֲשֶׁר צְדִקּוֹתֶךָ וּחַסְדֶךָ רַבּוּ מְהֻרְרֵי אֶל. וּעְמַקּוּ מִתּוֹהָם רַבָּה. בָּסָה שְׁמִים הַזְּדָקָה וְתִהְלָתָה מְלָאָה הָאָרִיז: יְהוָה שְׁמָעָנוּ שְׁמָעָה בַּי בְּאַחֲת הַמְּרוֹת תְּסִלָּחָה לְאֲשֶׁר חָטָאוּ לְךָ. וְאָפָּי בְּכָוְלָם: סָלָחָנָא לְעִזָּנוּ וְלְחֲטֹאתֵינוּ וְלְכָל חֲטֹאת וּעֲוֹנוֹת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. וּכְבָסָנוּ מִעָזָנוּ וּמִחֲטֹאתֵינוּ טָהָרָנוּ: וְאָל הַקְּצֹוף עָלֵינוּ עַד מָאָד. וְאָל לְעַד תִּזְפּוֹר עָז. וְאַתָּה רַב לְסָלוּחָה: וְאַתָּה יְהוָה חַשְׁבָּתְךָ לְצַרְפָּתְךָ סִגְנָנוּ וּלְהַסְּרָר בְּדִילָנוּ וּלְשָׁבֵר אֶת לְבָנוּ הַזֹּנָה וְלַהֲתִם טוֹמָאָתֵינוּ מִפְנֵנוּ: עַל בֵּן הַגְּלִיתָנוּ וּבְגּוֹיִם יוֹרִתָנוּ. וְאָל מִקְצָר בְּשָׁאוֹן הַצְּרוֹת הַצְּלָלָנוּ. וְכַהֲתוֹךְ בְּסֶף בְּתוֹךְ בָּור נְתַבָּנוּ. וְאָל מִקְצָר יִדְךָ לְאָהוֹשְׁעָתָנוּ. וְאָל מִפְּכַד אָזְנָךָ לְאָשְׁמָעָת תִּפְלַתָּנוּ. בַּי הַבְּדִילוֹ עִזָּנוּ בְּיִינָנוּ וּבְיִזְנָנוּ יְשֻׁועָתָךָ: לְךָ אָדָני הַצְּדָקָה וְלֹנְנוּ בְּשַׁת הַפְּנִים: לְיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַרְחִמִּים וְהַסְּלִיחָות בַּי מְרַדָּנוּ בּוּ: וְלֹךְ אָדָני חָסֵד בַּי אַתָּה תְּשִׁלֵּם לְאִיש בְּמַעַשְׁהָה:

וְאַתָּה יְהֹה אֱלֹהֵינוּ גּוֹיֶל יִשְׂרָאֵל וְקֹדוֹשׁוּ הַלְּעוֹלִם הַאֲנָפָ בְּנוּ תִּמְשַׁךְ אָפָךְ לְדֹר וְדֹר, חִילִּיה. לֹא לְעוֹלָם הַזֹּנָה וְלֹא תּוֹסִיף לְרִצּוֹת עוֹז, חִילִּיה: כִּי لֹא אָפְסָוּ לְגַזְחָ חִסְפִּיה. וְלֹא בָּלוּ רְחַמִּיה. כִּי הַמָּה חֲדָשִׁים לְבָקָרִים, יִתְהַלֵּל עַת וּבָכְלָ רְגֻעָ: וְלֹמְעָן שְׁמָךְ יְהֹהָ עֲשָׂה עַמְּנוּ כִּי הִיא תְּהִלָּתָה. כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַלְנוּ יְהֹהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹמְעָן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר בָּרָת לָהֶם. וְאַתָּה הַשְׁבּוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבְּעָת לָהֶם זָכוֹר: וְלֹמְעָן תּוֹרַתְךָ וְלֹמְעָן הַקְּדוֹשִׁים וְלֹמְדִיה כִּי גָּמְעָטוּ וְשָׁחוֹג. וְהַבְּטַחַתְנוּ עַל אֲזֹוֹתֶיהָ כִּי לֹא תִּשְׁבַּח עֲדֹות מִפְּנֵי וּרְאוֹ. וְדָבָרִי אֲשֶׁר שְׁמָתָ בְּפִיכֶם לֹא יִמּוֹשָׁוֹ: וְלֹמְעָן עַמְּךָ וְנִחְלָתָךָ אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ מִעֵט מִהְרָבָה בְּתוֹךְ בָּרָאשׁ הַהָר וּכְנָס עַל הַגְּבֻעָה: וְלֹמְעָן יְרוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁךָ אֲשֶׁר הִיְתָה מִרְבָּר שְׁמָמָה וַיָּצָא מִפְּנֵיהֶה כָל הַדָּרָה: וְלֹמְעָן בֵּית קָדְשָׁנוּ וְתְּפִאָרָתָנוּ אֲשֶׁר הַלְּלוּךְ אֲבָתֵינוּ אֲשֶׁר הִיָּה לְשָׁרֶפֶת אַשׁ וּכְלָ מִחְמִידֵינוּ הִיָּה לְחַרְבָּה: וְלֹמְעָן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קָדְשָׁךָ: וְלֹמְעָן טְבוּחִים עַל יְחִידָךָ: וְלֹמְעָן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה הַשְׁרוֹפָה בְּאַשׁ. וְנִתְהַנֵּה לִמְרָמָס לְכָל עֻזְבָּרִי דָּרָךְ: הַעַל אֶלְהָ תְּהִאָפָק יְהֹהָ תְּחִשָּׂה וְתַעֲגִינוּ עַד מָאָד:

וְהַפְּה בְּלָם יוֹשְׁבִים שְׁלָוִים וּשְׁקָטִים וְאֶבְיוֹנִי עַמְּךָ דְּחֹוֹפִים סְחֹופִים וּמְרַלְּדָלִים וּבְרַלְּדָלִים הֵם מִבְקָשִׁים פְּנִיךְ וּמִפְּלִילִים תְּחִנְתָּם מִול אָרוֹן בְּרִיתְךָ. יְהֹהָ אֱלֹהֵי הַאֲבָאות עַד מִתֵּי לֹא תָרַח אֶת יְרוּשָׁלָם וְאַתָּה עַרְיָה יְהֹוָה אֲשֶׁר זַעַמְתָּ וְהַבָּה שְׁנִים. וְוְאַתָּה אַת עַמְּךָ מוֹרָה מָאָד. וְאָפָס עַצּוֹר וְעַזּוֹב. וְאַיִן עֹזֵר לִיְשָׁרָאֵל. פָּנִינוּ לִימִן וְאַיִן עֹזֵר. לְשִׁמְאָל וְאַיִן תּוֹמֶךָ. וְאַנְחָנוּ אַיִן לְנוּ עַל מַיִּה לְהַשְׁעָנוּ בַּיְם עַלְיָה. אֲבִינוּ שְׁבָשָׁמִים הַגָּה הַעַת וְהַעֲנָה יָאָתָה לְךָ לְהֹשִׁיעָ וְלְהַדּוּעָ עַז רְחַמִּיךָ אֲשֶׁר מַעַולִם בַּיְם מָאָד וְגַם גָּמָר חִסִּינָנוּ. וּכְשָׁחְטָאֵו יִשְׂרָאֵל בְּמִרְבָּר עַמְּדָ מֹשֶׁה רְבִינוּ בְּתִפְלָה לְפָנִיךְ וּבְקָשָׁ רְחַמִּים עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְכֵד אָמָר בְּתִפְלָתוֹ מֶלֶci וְאֱלֹהֵי סְלָחָ נָא לְעֹז הַעַם הַזֶּה כָּנְדָל חִסְדָךְ וְכֵאָשָׁר נִשְׁאָתָ לְעַם הַזֶּה מִפְצָרִים וְעַד הַגָּה. וְאַתָּה הַשִּׁבּוֹת לוּ בְּדָרְבֵי טוֹבָד וְדָרְבָת וְאָמְרָת לוּ סְלָחָתִי בְּדָרְבָךְ. וְאַנְחָנוּ בְּשֻׁנוּ בְּמַעַשֵּׁינוּ וּנְכַלְמָנוּ

בעזינו והוישרנו פֿנִינוּ מפֿנִי חטאתיינו. ונכפֶפה קומתנו מפֿנִי
אָשְׁמוֹתינוּ. ואין לנו פֶה להשיב ולא מצח להרים ראש:

אנא הבט בצדקה עבריך חסידיך. אשר הערו נפשם למות עלייך.
ולא חס על נפשם ועל זרעם. וקצו ומאסו בחיה העולם הזה
ובטל רצונם מפֿנִי רצונך וקרשו שמקה הנדול ולא חילוחו ורצו ליבח
ופשטי צוארכם ועמדו בגביוון וגאנטני. ונבחנו בצרוף וגמצאו חמיים.
ונגעו דמי אבות ובניים. ודקמי רחמניות וילדייהם. ונתערבו דמי אחיהם
ואחיות. ודקמי חתנים ובנות. ודקמי חכמים וחכמות. ודקמי הגנינות
והגנות. ודקמי חסידים וחסידות. ודקמי זקנים וזקנות. ודקמי בחורים
ובחרות. ודקמי פרנסים וחויניהם. ודקמי דינאים וסופרים. ודקמי מלמדים
ותלמידיהם. ודקמי אנשים ונשותיהם. ונחרגו כלם יחד על קדוש שמקה
המיהר. ארץ אל תכפי דם. ואל יהיו מקום לועתם. עד ישבוקיף
וירא יוזה משבים. ונתקם גאותם ונקמת עמו ונקמת תורהנו ונקמת
דם עברי אשר שפכו דםם בפיהם. בהבטחתנו ביד אבי חוויה הרניינו
גויים עמו כי דם עברי יקום ונתקם ישיב לצריו וככפר אדמתו עמו.
את אלה מזבחות וכזה. ואלה עקרות תראה. כי על אחד הריעיש
העולם והן אראלם צעקו חוויצה ונשבעת לברך עוקד ונעקד להרבות
זרעם בחל הים. ואף כי עטה בפה וממה עקרו בנייהם על שמקה
המיהר הנכבר. נא דוריש דמים קול דמי בוגך צעקים אליך מן
האדמה. ולארץ לא יכפר לדם אשר שפיך בה כי אם בדם שופכו.
ונחם ושבך אף ובלה חמה ותשביית שוד ושבך מעמק חום ורחים
את יתר הפליטה ותויציאנה מאפלה לאורה. ותחדש עליינו שנת טוביה
שנת רצון ועת גאלה. שדי תופר לנו ברית אורה. ותפרק לנו זכות
הגעקד. ותרחמננו בצדקה איש תפ. ואתחה צדיק על כל הבא עליינו:

בי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו. לבן לא נושענו. ותן בלגבנו לעזוב דרך רשות. וחייב לנו
ישע. כתוב על יד נבייך יעוז רשות דרכו ואיש און מחשבונו וישב אל
יוזה וירחמהו ואל אלתינו כי ירבה לסלח:

משיח אָדָקָה אָמֵר לְפִנֵּיכֶם שְׁגִיאוֹת מֵיְבִין מְנֻסְתָּרוֹת נְקָנוֹ: נְקָנוֹ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מִכֶּל פְּשָׁעָנוּ וְתִּהְרָנוּ מִכֶּל טְמַאָהָנוּ וּרְקָטוּן עַלְיָנוּ מִים טָהוֹרִים וְתִּהְרָנוֹ, בְּפִתְחָה עַל יָד נְבִיאָךְ וּוּרְקָתוּן עַלְיָכֶם מִים טָהוֹרִים וְתִּהְרָתֶם מִכֶּל טְמַאָהָיכֶם וּמִכֶּל גְּלוּלִיכֶם אַטָּהָר אַתָּכֶם:

מִיכֶה עֲבָדָךְ אָמֵר לְפִנֵּיכֶם. מַיְ אֵל בָּמוֹד נִשְׁאָעָן וּבָר עַל פְּשָׁע לְשָׁאָרִית נְחַלְתָּו לֹא הַחְווֵיק לְעֵד אָפָוּ בַּי חַפֵּץ חָסֶד הָאוּ: יְשֻׁוֹב יְרָחָמֵנוּ יְכַבֵּשׂ עָזָנָתֵינוּ וְתִּשְׁלִיךְ בְּמַצְוֹלֹת יָם כָּל חַטָּאתֶם. וְכָל חַטָּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בָּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: תִּתְּהַנֵּן אֶמֶת לְיעַקְבָּר חָסֶד לְאָבָרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאָבָתֵינוּ מִימִי קָדָם:

דָּגְנַיָּאל אִישׁ חַמְודֹות שָׁׁוֹעַ לְפִנֵּיכֶם. הַטָּהָה אֱלֹהֵי אָזְנָה וְשָׁמַעַ פְּקָח עַיִּינִיךְ וּרְאֵה שׁוֹמְמָתֵינוּ וְהָעֵיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵךְ עַלְיהָ בַּי לֹא עַל צְדָקָתֵינוּ אֲנָחָנוּ מְפִילִים תְּחִנְנִינוּ לְפִנֵּיכֶם בַּי עַל רְחַמִּיךְ הָרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמַעַה אֲדָנִי סְלָחָה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשְ׈ה אַל תָּאָחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בַּי שְׁמֵךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ:

עֹזָר הַפּוֹפֵר אָמֵר לְפִנֵּיכֶם. אֱלֹהֵי בְּשַׁתִּי וּגְכַלְמַתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָּנִי אֱלֹיךְ, בַּי עָזָנָתֵינוּ רְבוּ לְמַעַלָּה רָאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לְשָׁמִים: וְאַתָּה אֱלֹהֵה סְלִיחָות חַנּוֹן וְרַחֲםָם אָרְךָ אָפִים וּרְבָר חָסֶד וְלֹא עֹזֶבֶתָם. אַל תַּעֲזִבֵּנוּ אָבִינוּ וְאַל תַּפְטִשֵּׁנוּ בּוֹרָאנוּ וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצִירֵנוּ וְאַל תַּעֲשֵׂשׂ עָמָנוּ בְּלָה בְּחַטָּאתֵינוּ. וְלֹא יְהֹוָה לָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שְׁהָבְטַחְתָּנוּ בְּקִבְּלָה עַל יְדֵי יְרָמִיחּוּ חִזּוּךְ. בְּאָמֹור בְּיָמֵינוּ הָהָם יְבָעַת הַהָּיא נָאָם יְהֹוָה יְבָקֵשׂ אֶת עָזָן יִשְׂרָאֵל וְאַינְשׁוּ וְאַתָּה חַטָּאת יְהֹוָה וְלֹא תִּמְצַא אֵינָהָ בַּי אָסְלָח לְאָבָר אַשְׁאָיו: עַמְּךָ וְנְחַלְתָּךְ רַעַבִּי טַוְבָּךְ צָמָאי חָסֶד תָּאָבִי יְשַׁעַד יְבָרוּ וְיַדְעָוּ בַּי לְיְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ תְּרַחְמִים וְתְּפִלְחוֹת:

אל רחום שמה. אל חנון שמה. בנו נקרא שמה. יהוה עשה למען שמה: עשה למען אמרתך. עשה למען בריתך. עשה למען בריתך. עשה למען דתך. עשה למען הוּך. עשה למען הוּך. עשה למען בריך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחוּך. עשה למען בבז'ך. עשה למען פניך. עשה למען מלכיך. עשה למען נצ'ך. עשה למען סודך. עשה למען עוזך. עשה למען פארך. עשה למען אדרתך. עשה למען קדשך. עשה למען רחמיך גרבבים. עשה למען שכינהך. עשה למען תהלהך. עשה למען אהוביך שכני עפר. עשה למען אברחים יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד וישראל. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משפטך בבז'ך. עשה למען שמות היכלך. עשה למען דירות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחוּך. עשה למען בא' בא' ובמ'ם על קדיש שמה. עשה למען יונקי שדים שלא חטא'. עשה למען גמולו חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבנן. עשה למען אם לא למעןנו. עשה למען והו'שענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורישנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך ויישר עננו. עננו חי וקיים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יציר עננו. עננו כובש בעסים עננו. עננו ליבש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עוזה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק ויישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביזרים עננו: עננו תומך תמים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברחים עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עורת השבטים עננו. עננו מישגב אמותות עננו. עננו קשלה לבעם עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עוזה בעת רצון עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו: מי שענה ל יצחק
בנו בשגעך על גבי המזבח הוא יעננו: מי שענה ליעקב בבית אל
הוא יעננו: מי שענה לヨסף בבית האסורים הוא יעננו: מי שענה
לאבותינו על ים סוף הוא יעננו: מי שענה למשה בחורב הוא יעננו:
מי שענה לאהרן במחטה הוא יעננו: מי שענה לפינחס בקימו מותך
הערדה הוא יעננו: מי שענה ליהושע בגלגול הוא יעננו: מי שענה
לשמעאל במצופה הוא יעננו: מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא
יעננו: מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו: מי שענה לאליشع
ביריחו הוא יעננו: מי שענה ליזה במעי הדגה הוא יעננו: מי שענה
לחזקיה מלך יהודה בחליו הוא יעננו: מי שענה לחנניה מישאל ועוזיה
בתחזך בבשן האש הוא יעננו: מי שענה לדניאל בגוז האריות הוא
יעננו: מי שענה למרדכי ואסתר בשישון הבירה הוא יעננו: מי שענה
לעוזרא בגולה הוא יעננו: מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והqmאים
והישראלים הוא יעננו:

רְחִמְנָא דַעַנִי לְעַנֵּנִי עֲנֵנִין. רְחִמְנָא דַעַנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנֵנִין: רְחִמְנָא דַעַנִי
לְמַכְיָרִי רֹוחָא עֲנֵנִין. רְחִמְנָא עֲנֵנִין. רְחִמְנָא חֻם. רְחִמְנָא פָרוֹק.
רְחִמְנָא שׁוֹבֵר. רְחִמְנָא רַחֲם עַלְן. הַשְׂתָא בְעַנְקָא וּבְזַמָּן קָרִיב: